

TATJANA VOLARIČ: Dons bomo bajsl

iz kobariške govorice

Ki je že reku Feo? “Najlepša jutra so zjutraj.” Že res, smo kajk se jās spumnəm, to ni glih uljalo z njəga. Tud on je red zjutro spau, təku ku jəst. Samo ki, ustat bo treba. Dons mərəm sploh ustat zgodo, bomo bajsl. Joško je reku, də bo pršu okou osme. Bujš, də takoj ustanəm, də me nə dobi še u postelj. Ma usaj to je dobro, də je urəme ləpo, də se bo hitro sušilo. Upəm, də dons končamo. Sej bajst bo že konču, ma nə vem, čə mi bo ratəl use potəm spucət an dat nə mesto. Bəm kər ustala, də še niki pofruštkəm prej ku pride.

Lejga, je že pršu.

“Ma si točən ku ura.”

“Svide. Prej ku vse poliməm okou urat in ukni, bo kar ena ura. A trak si kupila? Pa kakšno barvo maš?”

“Mam trak. Səm kupila kar Jupol. Pa še krtune sm prnəsla, də jəh daua dou po tlih.”

“Sej səm jəst prnisu tud najlon, də pokrijəm. Najbujš, də se kar lotmo.”

“Dobro. Jəst grem pa u sauno.”

“Kom greš? U sauno? Zdej? Səm mislu, də mi boš pomala.”

“Ja, zdej grem. Ma u tədomačo sauno. Murəm speglət koltrine, də jəh potəm kar obisəm. Səm jəh že snuč oprala.”

“Aja. Ma, sej bom mu tud jəst zdej sauno. Boš vidla, kak tomf bo ratu, kə se lutəm bajst.”

Glih jəst končam s koltrinəmi an pridəm pogledət, koku gre Joškotu...a se nə nəslika nə uratəh Anka.

“O soseda. A si pršla nə kofe?”

“Ne, səm ti prnəsla mərəlo nazaj. Zadnəč si mi jo posodila, pa səm že skor pozbil nə njo.”

Ma čudno, də se zmisle nə mrelo glih zdej, kə sije dəset sunc?

“Aja, sej res. Səm že pozəbila. Sej bi ti skuhəla kofe, səmo nə bo nəč. Bajsmo in mam špargrt pokrit.”

“A res? Bajste? Čak də vidəm, kerga malərja maš. A, kar soseda maš. O Joško, koku si ki? A si dobro?”

“Ma bejn, sej gre. Učasəh malo bəl hitro, učasəh pa malo bəl počas. Si pršla pa glih en prou. Bo tela morajna zə prməknit. Je təška an midua jo neb mogla səma.”

“Ma, nə vem. Me že štirnist dni boli roka. Jo kumi uzdigənəm. Lej, kər mam uso zətəčno. Še tom doma kumi ki nərđim. Sej bi uama pomala, səmu nə morəm, nə morəm.”

“Ja pa res maš uso rdejčo. A si bla ki dol pər dohtərju?”

“Səm bla, səm bla. Že vəc̣krət. Səmu ki, kər nə ve, od kerga je tu. Mi prau, naj mažəm z eno medičimo, pa potəm z drugo. Səm sprobəla že nəvem kolk sturi, pa nəč nə pomaga.”

“Po moje so leta.”

“Ma dej no. A res misləš?”

“Lej soseda, nə morəš bit skus taka, ku si bla pər duajstəh. Tut leta prnəsjo soje. Zdej, čə nə morəš pomat prməknit telo morajno, najbujš də greš dəmou.”

“Ja, ja, sej res nə morəm nəč pomat. Sej čə bi prej vedla, da deləte, bi pa en drug dan prnəsla. Pa še kofe bi dobla. Tut tom doma nə morəm nič delət. Mi murjo skoro use tədrugi nərđit.”

“Ma sej dobro, də te bougəjo, də maš təm doma təku pošlihtəno, də ti tədrugi nərđjo. Dobro, də ti koməndirəš.”

“Ma bejž bejž. Nəč jəst nə koməndirəm, sej niməm kerga, sej veš, də me nə bougəjo. Dobro, Joško, mirki, də nə padəš dou z lejtri. Murəm jət dəmou en jəm ki skuhət, pridjo usi lačni dəmou.”

No, glih dobro je ena šla, že gre druga. Upš, ki se je pa tela zmisləla.

“Ma sej səm vidla, də neki deləte. Vidəm, də mate odzuna stole in mizo. Səmo, me tku boli glaua an niməm nobene Aspirine. A maš kajšno? Sej səm bla uzadnəč dol u farmaciji in səm jəh kupila. Səmo potəm səm jəh dela u en škrtoc an zdej nə vem, kje je ostəu. Səm use prgledəla, jəh ni. Ma sej veš, najlaš pridəm dou k təbe. Nə marəm drgom hodit. Sej veš, kaki so alde. Hmal se ki spomnəjo an res nə marəm hodit drgom.”

Ku də te nə puznəm, səvede, greš te, ker ki deljo, də lohko use pršnjofəš. En potəm še zmiri ki dodaš.

“Ma komot dobiš. Səmu jəst niməm Aspirine, mam Lekadole.”

“Sej ni vāžno. Neki mi dej.”

“A pa pijəš ki? Vidəš, kulk je gorku in je treba pit, drgač te zəčne hmal bolet glaua.”

“Ma sej maš prou. Səm ratu tud jəst žejn.”

“A boš en pir?”

“Ma, nə vem. Kolk je ura? A že ena. Ma lohko. A maš pir tu flašk? Mara, mi boš pomala popit en pir?”

“Ja...Ne, nə smem. Sej veš, me boli glaua.”

“Potəm je pa najbujš, də greš dəmou an se malo uležəš. Boš vidla, də bo takoj bolš.”

“Ne. Səm misləla, čə mi lohko posədəš še en konc bilga cverna. Morm Francu zəšit en botun tə nə srajco. Mam use barve cvirnu, səmo təbelga niməm.”

“Še dobro, də mam məšino gor nuər̄h, čə bjo mela tle, nə blo nəč. Čak, ga skočəm pojn.”

Pa sām se rāšila še tādruge.

“Ki zdej? Same bolihne sosede so tle okou. A se še midua usədua dou an zəčnua jamrət?”

“Ma ki boune, rədovedne, rədovedne.”

“Sej vem. Še tle po teli sten potegnəm parkrat s čopičəm pa sām konču. Potəm posprauva dou po tleh an bo. Jutre pogledi, koku sām pobajsu an mi poveš, čə je še ki z poprabt.”

“Dobro. A boš še en štamprle prej ku greš?”

“Ne zdej, bom drugič. Grem še un, grem pogledət te h Petru. Bom drug tedən delu tom pər njəmu an də vidəm, ki use ma z nərđit.”

Uf, pa smo končal. Še dobro, də sua bla təku pridna. Pobajšəno an posprauljəno use tu enəm dneu. Jutre zjutro bom pa lohko spala. Se pokrijəm gor čəz glauo.....

Dons bomo bajsl – danes bomo belili (pleskali)

bujš – najbolje

ratlo - uspelo

spuct - počistit

pofruštkm - pozajtrkujem

polimm - polepim

lotmo - začnemo

speglt – polikat

koltrine - zavese

tomf – sopara

lutm - začnem

mrela - dežnik

špargrt - štedilnik

malar - pleskar

ma bejn – dobro (v bistvu brez doličenega pomena, pogosto mašilo)

glih en prou – ravno prav

morajna - omara

pošlihtno - urejeno

ma bejž bejž – ne, ne (sama beseda “bejž” je “pojdi”, v takšni zvezi pa pomeni zanikanje)

mirki – pazi

lejtra – lestev

škrtoc – vrečka

alde - ljudje

pršnjofš – pregledaš

zmiri – vedno

komot – seveda

flaška – steklenica

cvern – nit, sukanec

botun – gumb

skočm pojn – grem po njega

jamrt – tarnat, se pritoževat